

Ἔξοδος 3,13

Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας

- Ποιό εἶναι τό ὄνομά σου, Θεέ;

Μπροστά στόν ἀγκαθωτό θάμνο πού ἦταν ὄλος φωτιά ἀλλά δέν καιγόταν, συγκλονισμένος ὁ Μωυσῆς ἀπό τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, τοῦ θέτει εὐθέως τό ἐρώτημα.

Ἦταν τότε πού ὁ Θεός τόν κάλεσε νά ἀφήσει τά κοπάδια πού ἔβροσκε καί νά γυρίσει πίσω, στήν Αἴγυπτο. Τοῦ φανερώθηκε καί τοῦ εἶπε:

- Ἐγώ εἶμαι ὁ Θεός τῶν πατέρων σου, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἰακώβ. Εἶδα τά βάσανα τοῦ Ἰσραηλικοῦ λαοῦ, ἄκουσα τόν ἀναστεναγμό του. Λοιπόν, σοῦ ἀναθέτω αὐτή τήν ἀποστολή, νά τόν βγάλεις ἀπό τή χώρα τῆς δουλείας.

- Ποιός εἶμαι ἐγώ γιά ν' ἀναλάβω ἕνα τέτοιο ἔργο; διστάζει ὁ Μωυσῆς.

Ἄλλά ὁ Θεός τόν ἐνθαρρύνει.

- Θά εἶμαι μαζί σου, τόν βεβαιώνει.

- Ὅμως, ξαναρωτᾷ ὁ Μωυσῆς, νά πάω στούς Ἰσραηλίτες καί νά τούς πῶ: «Μέ στέλνει ὁ Θεός τῶν πατέρων μας, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἰακώβ». Θά μέ ρωτήσουν: «Ποιό εἶναι τό ὄνομά του;».

Τί νά τούς ἀπαντήσω;

Τότε ὁ Θεός εἶπε στόν Μωυσῆ τό ὄνομά του:

- Ἐγώ εἶμαι ὁ Ὄν.

Δηλαδή «ὁ Ὑπάρχων», αὐτός πού ὑπάρχει.

Ύπῆρχε καί τότε πού τίποτε ἄλλο δέν ὑπῆρχε καί θά ὑπάρχει πάντοτε!

Εἶναι ὁ αἰώνια ζωντανός Θεός!

Καί ἔδειξε ὁ Θεός στόν ἰσραηλιτικό λαό πολύ **ζωντανά τήν παρουσία καί τή δύναμή του**. Θυμάστε πῶς; (*Ἄς ἀναφέρουν τά παιδιά ὅσα θυμοῦνται*).

● **μέ τίς δέκα πληγές:** δέκα φοβερές συμφορές πού ἐπέτρεψε νά πλήξουν τούς Αἰγυπτίους, ὥσπου νά πεισεῖ ὁ φαραώ νά ἀφήσει ἐλεύθερους τούς Ἰσραηλίτες νά φύγουν.

● **μέ τή θαυμαστή διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσας:** Σχίστηκαν στά δύο τά νερά τῆς θάλασσας κι ἀνάμεσα ἀπό τά ὑδάτινα τείχη πέρασε ὁλος ὁ ἰουδαϊκός λαός στήν ἀπέναντι ὄχθη. Μόλις ὅμως ὄρμησε καί ὁ αἰγυπτιακός στρατός, ἐνώθηκαν τά τείχη κι ἔκλεισαν γιά πάντα στά βάθη τους τόν ἐχθρικό στρατό.

Ἔπειτα, στήν πορεία τους μέσα στήν ἔρημο πολλές φορές ἔδειξε ὁ Θεός **τή δύναμή του καί τήν προστασία του:**

* Τούς σκέπαζε συνεχῶς μέ μιά **νεφέλη**, γιά νά μήν τούς καίει ὁ ἥλιος καί γιά νά τούς κατευθύνει σωστά μέσα στήν ἐρημία· καί τό βράδυ τούς φώτιζε μ' ἕναν **πύρινο στύλο**.

* Τούς ξεδίψασε μεταβάλλοντας τά πικρά νερά τῆς λίμνης **Μερρά** σέ πόσιμα· ἄλλοτε, βγάζοντας νερό ἀπό ἕναν βράχο στό ὄρος **Χωρήβ**.

* Τούς ἔθρεψε μέ τό **μάννα** -μέ τό ψωμί πού τούς ἔστειλε ἀπό τόν οὐρανό- καί μέ νόστιμο κρέας, ὅταν ἔφερε πλῆθος ἀπό **ὀρτύκια** πού πετοῦσαν πολύ χαμηλά, γιά νά μπορούν εὐκολά νά τά πιάσουν.

* Τούς ἔσωσε ἀπό λαούς ἐχθρικούς, ἰσχυρούς καί πολυάριθμους, τούς χάρισε **θαυμαστές νίκες**.

Ἄλλά ἐκεῖ πού ἔζησαν πολύ ζωντανή τήν παρουσία του ἦταν στό ὄρος Σινά.

Στους πρόποδες τοῦ ὄρους τούς ρώτησε πρῶτα ὁ Θεός νά ποῦν ἐλεύθερα ἂν θέλουν νά ἔναι ὁ λαός του, νά τηροῦν τίς ἐντολές του καί νά ἔχουν πάντοτε τήν προστασία του. Μέ χαρά καί ἐνθουσιασμό ἐκεῖνοι δέχτηκαν τήν πρότασή του. Τότε τούς φανερώθηκε.

Μά πῶς νά ἀντέξει ὁ κτιστός καί φθαρτός κόσμος τήν παρουσία τοῦ ἄκτιστου Θεοῦ;... Ἐκείνη τήν ἡμέρα στό Σινά ἔγινε χαλασμός. Πρωί-πρωί σείστηκε τό βουνό ἀπό βροντές καί ἀστραπές. Καλύφτηκε ἀπό ἕνα τεράστιο σύννεφο καί γέμισε καπνούς. Ἔμοιαζε μέ πυρακτωμένο καμίνι. Ὁ λαός κατάλαβε. Ὁ ζωντανός Θεός ἦταν πολύ κοντά του.

Σέ λίγο ἄρχισε νά ἤχεῖ ἤχος σάλπιγγας, πού ὀλοένα καί δυνάμωνε, ὡπου ἔφτασε ἡ στιγμή νά μιλήσει ὁ Θεός. Δυνατή καί ξεκάθαρη ἀκούστηκε ἡ φωνή του νά ἀπαριθμεῖ τίς δέκα ἐντολές:

1. Ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος καί Θεός σου. Δέν θά ἔχεις ἄλλους θεούς ἐκτός ἀπό μένα.

2. Δέν θά κατασκευάσεις καί δέν θά προσκυνήσεις κανένα εἶδωλο...

Ἔβλεπε ὁ λαός τό ὄρος Σινά σκεπασμένο ἀπό μιά φωτεινή νεφέλη, τήν κορυφή του μέσα σέ φλόγες, καί ἄκουγε μέ δέος τή φωνή τοῦ Θεοῦ.

Τόσο ζωντανά ἔζησαν οἱ Ἰουδαῖοι τήν παρουσία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Πῶς ἔγινε μετὰ καί ξέχασαν τόσο γρήγορα ὅ,τι συγκλονιστικό ἔζησαν;

Εἶχαν περάσει μόλις σαράντα μέρες ἀπό τήν ἐμφάνιση τοῦ Θεοῦ στό Σινά. Ὁ Μωσῆς εἶχε ἀνεβεῖ στό ὄρος γιά νά παραλάβει τίς δύο λίθινες πλάκες μέ τίς δέκα ἐντολές. Στους πρόποδες ὅμως ὁ λαός ἄρχισε νά ἀνησυχεῖ. «Γιατί ἀργεῖ τόσο ὁ Μωσῆς νά ἐπιστρέψει; Μήπως χάθηκε πάνω στό βουνό; Τί θά γίνει μέ μᾶς; Ποιός θά μᾶς ὀδηγεῖ μέσα στήν ἔρημο;».

Τότε σπράφηκαν στόν ἀδελφό τοῦ Μωυσῆ, στόν Ἀαρών, καί τοῦ λένε:

- Σήκω καί κάνε μας θεούς γιά νά προπορεύονται καί νά μᾶς δείχνουν τόν δρόμο!

Καί ἦταν τόση ἡ ἐπιμονή καί ἡ ἀπαίτησή τους πού ὁ Ἀαρών τελικά ὑποχώρησε.

- Φέрте μου τά χρυσά κοσμήματα ἀπό τίς γυναῖκες καί τίς θυγατέρες σας.

Τά πῆρε, τά ἔλειωσε καί μέ τό χρυσάφι τους κατασκεύασε ἕνα χρυσό μοσχάρι. Τούς ἔφτιαξε, ὅπως τοῦ τό ζήτησαν, ἕνα εἶδωλο· αὐτό νά ἔχουν γιά θεό!

Τήν ἄλλη μέρα κιόλας -τί φοβερό!- οἱ Ἰσραηλίτες κάθονται γύρω ἀπό τό χρυσό μοσχάρι καί γλεντοῦν· τρῶνε, πίνουν, μεθοῦν, χορεύουν αἰσχροῦς χορούς καί καταλήγουν σέ ἀκατανόμαστες ἀνήθικες πράξεις. Καί τό φοβερότερο, θεωροῦν ὅτι ἔτσι προσφέρουν θυσίες στόν θεό τους!

«Κατέβα γρήγορα στόν λαό σου! Ξεστράτισαν ἀπό τόν δρόμο τῶν ἐντολῶν μου καί ἔφτιαξαν ἕνα μοσχάρι γιά θεό», εἰδοποιεῖ ὁ Θεός τόν Μωυσῆ.

Ἀπό μακριά ἀκόμη ἀκούγονταν οἱ φωνές τους. Καί σάν ἔφτασε καί εἶδε ἀπό κοντά τί ἀκριβῶς γινόταν, ὀργίστηκε ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Μέ ἱερή ἀγανάκτηση ἄρπαξε τό μοσχάρι καί τό πέταξε στή φωτιά· ἔλειωσε ἐκεῖνο καί ἔγινε σκόνη!

Θά μπορούσε τότε ὁ Θεός νά ἐγκαταλείψει μιά γιά πάντα τόν ἰσραηλιτικό λαό. Παραβιάστηκε ἡ συμφωνία πού ἔκαναν. Δέν κράτησαν οἱ Ἰσραηλίτες τήν ὑπόσχεσή τους νά τηροῦν τίς ἐντολές του. Στήν πρώτη τους δυσκολία ἔκαναν ἕνα εἶδωλο νά τό προσκυνοῦν, ἐνῶ ὁ Θεός ξεκάθαρα τούς τό εἶχε ἀπαγορέψει. **Δέν ἀξίζαν πλέον τήν προστασία τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ.** Ἄς ἔμεναν μέ τόν ψεύτικο θεό τους!

Ἀλλά ὁ Θεός εἶναι μακρόθυμος. Δέχεται τή μετάνοιά τους καί

τή θερμή προσευχή τοῦ Μωυσῆ. Τούς συγχωρεῖ. Δέν θά τούς στε-
ρήσει τήν προστασία του.

Δεῖτε ὅμως πῶς συμπεριφέρονται καί στή συνέχεια τῆς πορείας
τους... Δέν πέρασε πολὺς καιρὸς καί ἄρχισε ὁ **γογγυσμός**, ἡ γκρι-
νια, τὰ παράπονα: «Τίποτε ἄλλο ἐκτός ἀπὸ τό μάννα δέν ἔχουμε νά
φᾶμε. Τό βαρέθηκε ἡ ψυχὴ μας!». Συζητοῦσαν μεταξύ τους τί ἔτρω-
γαν στήν Αἴγυπτο. Ξέχασαν ὅμως τὰ βάσανα πού τραβοῦσαν ἐκεῖ,
τό πόσο ὑπέφεραν!

Καί σάν νά μὴν ἔφτανε αὐτό, ὅταν πλησίασαν πλέον στή γῆ πού
τούς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός, στή γῆ Χαναάν, καί ἔστειλαν ἐκεῖ κατα-
σκόπους, αὐτοὶ μόλις ἐπέστρεψαν εἶπαν στόν λαό:

- Στ' ἀλήθεια, στή χώρα αὐτὴ ρέει μέλι καί γάλα -ἦταν πολὺ εὐ-
φορη- ἀλλὰ ὁ λαὸς ἐκεῖ εἶναι ἰσχυρός, οἱ πόλεις του μεγάλες, ὄχυ-
ρωμένες μέ ἀπόρθητα τείχη, καί ὀλόγυρα κατοικοῦν πολλοὶ ἄλλοι
λαοί.

Τὰ ἀκοῦν αὐτὰ οἱ Ἰσραηλίτες καί ἀναστατώνονται. Διστάζουν νά
προχωρήσουν, φοβοῦνται. Χάνουν καί πάλι τήν πίστη τους στόν
Θεό. **Ξεχνοῦν πόσες φορές τούς ἔδειξε ζωντανὴ τὴν παρουσία
του, τὴ δυναμὴ του, τὴν προστασία του.** Καί τί ζητοῦν; Νά γυρίσουν
πίσω στήν Αἴγυπτο!

Μόνο δύο ἀπὸ τούς κατασκόπους, ὁ **Χάλεβ** καί ὁ **Ἰησοῦς τοῦ
Ναυῆ**, μιλοῦν μέ πίστη στόν Θεό:

- Θά γίνει δική μας αὐτὴ ἡ γῆ, γιατί μᾶς τό ὑποσχέθηκε ὁ Θεός.
Τί κι ἂν εἶναι ἰσχυροί; Θά φανοῦμε ἐμεῖς ἰσχυρότεροι.

- Ἡ χώρα εἶναι πανέμορφη. Ἀφοῦ ὁ Θεός τὴ διάλεξε γιά μᾶς,
θά μᾶς τὴ δώσει. Μὴ φοβάστε! Ὁ Θεός θά εἶναι μαζί μας!

Οἱ ἄλλοι ὅμως ἐπέμεναν. Κλαίγοντας ὁ λαὸς ὅλη τὴ νύχτα ἔλεγε:
- Μακάρι νά πεθαίναμε στήν Αἴγυπτο παρά σ' αὐτὴ τὴν ἔρημο!
Γιατί μᾶς ἔφερε ἐδῶ ὁ Θεός, γιά νά ἀφήσουμε τὰ κόκκαλά μας στήν
ἐρημιά; Θά ἀρπάξουν τίς γυναῖκες καί τὰ παιδιά μας! Ἔστω καί
τώρα, νά γυρίσουμε πίσω! Νά ἐκλέξουμε ἕναν ἀρχηγό καί νά γυρί-

σου με πίσω στήν Αίγυπτο!

Ἐφτασαν μάλιστα στό σημεῖο νά θέλουν νά λιθοβολήσουν τόν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καί τόν Χάλεβ! Τούς συγκράτησε μόνο ἡ **φωτεινή νεφέλη**, πού φάνηκε δηλώνοντας τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ.

Γιά δεύτερη φορά ὁ Θεός γνωστοποιεῖ στόν Μωυσεῖ τό ὄνομά του: **«Ζῶ ἐγὼ καί ζῶν τὸ ὄνομά μου»** (Ἀρ 14,21). Εἶναι ζωντανός ὁ Θεός· αὐτό δηλώνει καί τό ὄνομά του. Ἀλλά ὁ ζωντανός Θεός θά δείξει τώρα **τή δικαιοσύνη του**. Δέχτηκε, βέβαια, καί πάλι τήν προσευχή τοῦ Μωυσεῖ καί δέν θά ἐξολοθρεύσει τόν ἀχάριστο λαό, παρότι θά τοῦ ἄξιζε. Δέν θά ἐπιτρέψει ὅμως κανεῖς ἀπό αὐτούς νά μπεῖ στή γῆ τῆς ἐπαγγελίας· μόνον τά παιδιά τους, ὁ Χάλεβ καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.

Πράγματι, ἐνῶ εἶχαν φτάσει πολύ κοντά στή γῆ Χαναάν, παίρνουν ἐντολή ἀπό τόν Θεό νά ἀλλάξουν κατεύθυνση. Θά περιπλανηθοῦν πολύ καιρό ἀκόμη, ὥσπου νά φτάσει ἡ ὥρα νά κάνουν δική τους τή χώρα πού τούς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός.

Σαράντα χρόνια ἀκριβῶς εἶχαν συμπληρωθεῖ μετά τήν ἐξοδό τους ἀπό τήν Αἴγυπτο. Ὁ Μωυσεῖς βρίσκεται ἤδη στή χώρα τοῦ οὐρανοῦ. Κι αὐτοί στέκονται **μπροστά στόν Ἰορδάνη ποταμό**. Αὐτός τούς χωρίζει μόνο ἀπό τή γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ὁ νέος ἀρχιστράτηγος, ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ἀναλαμβάνει τώρα νά θυμίσει τή μεγάλη ἀλήθεια: **«Θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν»** (Ἰη 3,10), τούς βεβαιώνει. Δηλαδή, ἔχουν ἀνάμεσα τους τόν ζωντανό Θεό!

Καί ὁ ζωντανός Θεός δείχνει καί πάλι θαυμαστά τήν παρουσία του: Μόλις οἱ ἱερεῖς μπῆκαν στά νερά τοῦ Ἰορδάνη κρατώντας τήν Κιβωτό τῆς Διαθήκης, ἡ ροή τοῦ ποταμοῦ σταμάτησε! Ἄνοιξε δρόμος γιά νά περάσει ὅλος ὁ λαός στήν ἀπέναντι ὄχθη, ὅπως ἄλλοτε στήν Ἐρυθρά Θάλασσα! Ὅταν πιά πέρασαν τελευταῖοι καί οἱ ἱερεῖς μέ τήν Κιβωτό τῆς Διαθήκης, ὄρμησαν ξανά τά νερά τοῦ Ἰορδάνη καί συνέχισε ὁ ποταμός νά ρεῖ ὅπως καί πρῶτα!

Γιά μιά φορά ακόμη οί Ἰσραηλίτες εἶδαν στή ζωή τους ὀλοζών-
τανη τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ.

Ρίξτε, παιδιά, μιά ματιά στή φύση· στά βουνά, στά δένδρα, στά
λουλούδια... Ὑψώστε τό βράδυ γιά λίγο τό βλέμμα σας στόν ἔνα-
στρο οὐρανό. **Ὁλη ἡ δημιουργία μιλά γιά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ.**
Γῆ, οὐρανός καί θάλασσα τό φωνάζουν: «Υπάρχει Θεός δημιουρ-
γός, πάνσοφος καί παντοδύναμος!».

Καί ἡ **ἱστορία μαρτυρεῖ γιά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ.** Ὁ δικός
μας Θεός δέν ἔμεινε κρυμμένος πίσω ἀπό τά σύννεφα καί πέρα ἀπό
τ' ἄστρα. Ἦρθε στή γῆ μας, ἔγινε ἄνθρωπος, χάρισε τήν ἱστορία
μας στά δύο: στήν πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν ἐποχή. Μᾶς πλη-
σίασε τόσο πολύ, γιά νά μπορούμε νά ἐρευνοῦμε τήν ἱστορία καί
νά Τόν γνωρίζουμε καλύτερα.

Καί ὄχι μόνο ἦρθε στή γῆ μας, ἀλλά σταυρώθηκε γιά χάρη μας
καί ἀναστήθηκε, νίκησε τόν θάνατο! Μένει ἔτσι **ὁ αἰώνια ζωντανός
ἀναστημένος Κύριος!**

Γι' αὐτό καί δέν κατάφεραν ὅσοι θέλησαν -καί στίς μέρες μας τό
ἐπιχειροῦν- νά σβήσουν τό ὄνομα του, νά ἀφανίσουν τούς δικούς
του. Ὅσο κι ἂν Τόν πολεμοῦν, δέν μποροῦν νά Τόν νικήσουν. Στήν
Ἀποκάλυψη παρουσιάζεται σάν ἕνα **ἀρνάκι σφαγμένο, πού μένει
ὄμως πάντοτε ὄρθιο καί ζωντανό!**

Ὅμως, παιδιά, ἀφοῦ ὅλα αὐτό βεβαιώνουν -καί ἡ **δημιουργία**
καί ἡ **ἱστορία** καί ἡ **σύγχρονη πραγματικότητα**- ὅτι εἶναι ζωντανός
ὁ Θεός μας, τί παθαίνουμε καί ἐμεῖς σάν τούς Ἰσραηλίτες καί τόσο
εὐκόλα **Τόν ξεχνοῦμε, ὀλιγοπιστοῦμε καί δέν ζοῦμε πάντα ζων-
τανή τήν παρουσία του;** Ἄλλα πρόσωπα καί ἄλλα πράγματα παίρ-
νουν κυριαρχικότερη θέση στή ζωή μας, στή σκέψη μας, στά ἐνδια-
φέροντά μας, ἐνῶ ὁ ζωντανός Θεός...

Θά σᾶς ἐξηγήσω τί παθαίνουμε μέ ἕνα ἀπλό παράδειγμα:

Βρισκόμαστε μπροστά σέ μιά λίμνη. Ἐχει ἤδη νυχτώσει. Στά ἕρεμα καί καθάρια νερά τῆς λίμνης καθρεφτίζεται τό φεγγάρι. Ὑπέροχο θέαμα! Ξαφνικά, σηκώνεται ἕνας δυνατός ἀέρας πού ἀνταριάζει τή λίμνη καί τή γεμίζει μέ ἕνα σωρό σκουπίδια. Ἀδύνατον πλέον νά δοῦμε σά νερά της τό φεγγάρι. **Στά παραγμένα καί λερωμένα νερά δέν φαίνεται τό φεγγάρι.**

Σηκώνονται ἀγέρηδες, παιδιά, πού λερώνουν τήν καρδιά μας*. Τότε δέν μπορούμε νά δοῦμε τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ. Θολώνουν τά μάτια τῆς ψυχῆς μας. Τότε ὁ ζωντανός Θεός χάνεται ἀπό τόν ὄριζοντά μας. Ἄλλα πρόσωπα καί πράγματα παίρνουν τή θέση του.

Ἄν ὅμως κρατήσουμε **καθαρές τίς καρδιές μας**, ἄν τίς φυλάξουμε μακριά ἀπό ὅλα ἐκεῖνα πού τίς λερώνουν, **τότε θά ἀπολαμβάνουμε καί ἐμεῖς τή ζωντανή παρουσία του.** Ἀμήν.

(Προτεινόμενα τραγούδια: α) «Πρός τόν Δημιουργό», ἀπό τή συλλογή χριστιανικῶν τραγουδιῶν «Πνευματικές Ὁδές Α΄», ἐκδ. «Χριστιανική Ἑλπίς»⁹2007, σ. 18· β) «Δεόμενες», ἀπό τή συλλογή χριστιανικῶν τραγουδιῶν «Πνευματικές Ὁδές Β΄», ἐκδ. «Χριστιανική Ἑλπίς»³2010, σ. 65, βλ. CD μέ ὕλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Παρουσίαση τοῦ θέματος μέ προβολή.
2. Παιχνίδια: α) ἀναγνώριση γεγονότων Π. Διαθήκης, β) memory μέ εἰκόνες τῆς Π. Διαθήκης.
3. Ἐνθύμιο μέ ἀγιογραφικό χωρίο (Μθ 5,8).
4. Τραγούδια σέ προβολή.

* 'Υποσημείωση

Παραδείγματα:

Μείνате πολλή ώρα μπροστά σήν τηλεόραση ή ξεχαστήκατε μέσ στό διαδίκτυο καί μέ όσα είδατε καί άκούσατε λερώσατε τή σκέψη καί τήν καρδιά σας. Έχετε μετά διάθεση για προσευχή;

Κάνατε μιά συζήτηση πού δέν έπρεπε νά τήν κάνετε ή άνιλλάξατε στό κινητό μηνύματα όχι καί τόσο «άθωα». Φθάνει ή ώρα για τό κατηχητικό. Πώς είστε; Άκεφοι, άνόρεχοι, χωρίς διάθεση· ίσως τελικά καί νά μήν πάτε.

Τά παιδιά, όταν φτάνουν στό Γυμνάσιο καί στό Λύκειο, λιγοστεύουν στό κατηχητικό. Κάνουν καμία ανακάλυψη ότι δέν ύπάρχει Θεός; Όχι. Τίς πίο πολλές φορές δυστυχώς δέν έρχονται έπειδή λέρωσαν τήν άγνόητά τους. Γι' αυτό άλλαξε ή σίαση τους άπέναντι σión Θεό. Δέν Τόν βλέπουν πιά, δέν Τόν νιώθουν όπως πρίν.